

עמ"ת 46496/12/16 - מדינת ישראל נגד דוד גולן

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

26 דצמבר 2016

עמ"ת 46496-12-16

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חן בן שלום

העוררת

- נ ג ד -

דוד גולן
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

המשיב

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' ש' גבאי ריכטר) בתיק מ"ת 39897-10-16 מיום 21.12.2016 בה הורה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני עד לתום הליכי המשפט נגדו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירת ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 25 ו- 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי הנטען, המשיב הציג עצמו בפני המתלונן כיהלומן העומד בפני עסקה ממנה צפוי לו רווח של \$80,000. המשיב טען כי הוא זקוק להלוואה בסך של \$10,000 למשך שבוע ימים בלבד ולכן הוא מוכן לשלם ריבית בסך של \$10,000. המתלונן והמשיב חתמו על "היתר עסקה" שיאפשר למשיב לקבל את ההלוואה מהמתלונן על אף האיסור ההלכתי על מתן הלוואה בריבית, כאשר המשיב חתם על ההיתר תחת שם כוזב. בתמורה להלוואה נתן המשיב למתלונן כערבון תכשיט בשווי עשרות שקלים תוך מצג שווא שמדובר בתכשיט בשווי של \$100,000. לאחר בקשות חוזרות ונשנות מהמתלונן להחזר ההלוואה, ביקש המשיב מהמתלונן הלוואה נוספת בסך של €7,000 אך המתלונן דחה את הבקשה. למחרת, נפגשו המתלונן והמשיב על מנת שזה ישיב את ההלוואה אך המשיב הגיע ללא כסף או כל אמצעי אחר להחזר ההלוואה.

לאור הסכמת הצדדים על קיום ראיות לכאורה ועילת מעצר, ביום 30.10.2016 קבע בית משפט קמא כי יש צורך בתסקיר מעצר כדי לבחון האם ניתן לשקול את שחרור המשיב לחלופת מעצר. ביום 4.12.2016 הוגש תסקיר מעצר אשר המליץ על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו עקב הסיכון הגבוה הנובע מאישיותו המניפולטיבית השולל כל אפשרות של חלופת מעצר. בהחלטתו מיום 5.12.2016 ביקש בית משפט השלום לקבל תסקיר משלים לעניין האפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני. ביום 14.12.2016 הוגש תסקיר משלים אשר חזר על המלצתו למעצר עד תום ההליכים. ברם, ביום 21.12.2016 לנוכח התרשמותו החיובית מהמפקחים המוצעים והמלצתה החיובית של מנהלת

האיזוק האלקטרוני, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בתנאים הבאים: (א) ערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪ על ידי כל אחד מהמפקחים; (ב) התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪; (ג) איסור שימוש במחשב או בטלפון. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי.

טענת ב"כ העוררת היא שאין הצדקה לסטות מהמלצות שירות המבחן בתסקירי המעצר לפיהן אין במעצר באיזוק אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב. מדובר באדם בעל עבר פלילי עשיר בעבירות מרמה, אשר גם טיפול פרטני וקבוצתי לא גרם לו לשנות את דרכיו וגם שתי תקופות מאסר בנות הפעלה לא הרגיעו אותו מלחזור על מעשיו. כמו כן, למנהלת האיזוק האלקטרוני אין את הסמכות או את המקצועיות הנדרשת כדי להעריך את התאמתו של המשיב למעצר באיזוק אלקטרוני, אלא רק את ההיתכנות הטכנית של התקנת מתקני האיזוק במקום בו ישהה העצור והיכולת להגיע לאותו מקום, ועל כן אין לסמוך על המלצתה.

ב"כ המשיב טען מנגד שאין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המבוססת כדבעי. בית משפט השלום הסתמך על התשתית הראייתית החלשה המבססת את כתב האישום וראה כי בנסיבות העניין לא ראוי שהמשיב יהיה נתון במעצר עד תום ההליכים נגדו. למרות עברו הפלילי המכביד, המשיב עמד בעבר בתנאים ובמגבלות של מעצר באיזוק אלקטרוני. בית המשפט גם הוסיף לאיזוק האלקטרוני הגבלה על שימוש במחשב או בטלפון ועל כן לא קיים סיכון להישנות העבירות נשוא כתב האישום בתנאי המעצר המוצעים.

מעיון בתסקיר המעצר עולה כי למשיב עבר פלילי עשיר בתחום עבירות מרמה שבגינן ריצה עונשי מאסר ממושכים, כאשר רק לפני חצי שנה שוחרר ממאסרו האחרון לאחר קיצור שליש מתקופת המאסר. המשיב שוחרר בתנאי אסיר ברישיון והשתלב בטיפול פרטני וקבוצתי ייעודי בתחום עבירות מרמה. מחד גיסא, המשיב אכן מביע רצון לשקם את חייו ולייצבם, אך מאידך גיסא הוא מתקשה לקחת אחריות על דפוס ההתנהגות הבעייתי שלו. שירות המבחן התרשם כי עונשי המאסר וההליכים המשפטיים לא היוו גורם מרתיע עבורו כאשר רוב הסיכויים שהוא ישוב לסורו. בנוגע למפקחים המוצעים, עולה כי הם אינם ערים לאישיותו המניפולטיבית ולסיכון הגבוה הקיים להישנות העבירות ועל כן יתקשו להוות דמויות סמכותיות ולהציב גבולות. לכן שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

ראשית, יש לציין כי תסקיר המעצר בא רק לסייע לבית המשפט בהחלטתו, אך לבית המשפט שיקול דעת עצמאי אם לחרוג מהמלצתו לחיוב או לשלילה (בש"פ 5309/05 **דוד צמח נ' מדינת ישראל** (29.6.2005)). לכן, למרות המלצתו השלילית של שירות המבחן בתסקיר המשלים ועברו הפלילי העשיר של המשיב, אפשר לתת למשל, את הדעת גם על היחס הקיים בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חרותו (5837/00 **חטואל נ' מדינת ישראל** (28.8.2000)).

במקרה זה, בית משפט השלום הסתמך בהחלטתו על חומר החקירה המשטרתית על פיו קבע שהאירוע נשוא כתב האישום אינו נמצא ברף חומרה גבוה. זאת בנוסף לעמידתו של המשיב בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני בעבר ועל התרשמות בית המשפט מהמפקחים המוצעים, שאף שירות המבחן הסכים שמדובר במפקחים רציניים עם יחס מכבד לחוק, החשים מורת רוח ממעשיו של המשיב.

על כן, בהינתן התנאים המגבילים הנוספים שנקבעו, נראה כי יש במעצר באיזוק אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב ואפשר להימנע ממעצרו עד תום הליכים כדי להשיג מטרה זו.

התוצאה היא אפוא, כי דין הערר להידחות ואני מורה על שחרור המשיב בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט השלום.

נוכח העובדה שהחלטה זו ניתנת בהעדר הצדדים, אני מעכב את שחרור המשיב עד ליום 29.12.16 שעה 13:00.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.